

מ"ת 45719/07 - מדינת ישראל נגד עומר מוסראטי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 45719-07-19 מדינת ישראל נ' מוסראטי(עוצר)

בפני כבוד השופט עידו דריאן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרן ענבר פישביין
נגד
עומאר מוסראטי (עוצר)
ע"י ב"כ עוה"ד נביל זינאתי והיתאם חאג' יחיא
משיב

החלטה בדבר קיומן של ראיות לכואנה ושל עילת מעצר

מהות האישום:

1. המשיב נעזר ועומד לדין בעבירות הריגת וגרם חבלה חמורה בנסיבות חמימות, לפי סעיפים 298 ו-333 (יחד עם סעיף 335(א)(1)) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בהתאם.

2. להלן יובאו פרטי המעשה נשוא האישום, נתען על-ידי התביעה:

א. במועד לא ידוע התגלו סכסוך כלשהו בין המשיב לבין אמר אלעיסאוי, שמתגורר עם משפחתו ברמלה, בתחום המשפחה. ביום 25.05.19 נפגשו השניים ובמהלך קטעה שפרצה חבל אמר במשיב. בלב המשיב גמלה החלטה לירוט לעבר מתחם המשפחה, בין כדי לאיים ובין כדי לפגוע;

ב. המשיב הצדיך באקדח, בסוטרט עם ברדס (קפוץין) ובأופנים חמליים שנintel מהchio. בשעה 21:30 נטל המשיב את האקדח, חבש את הברדס הראשון, כך שהסווה אתתו פניו, ורכב על האופניים אל מתחם המגורים של משפחת אלעיסאוי;

ג. לאחר שהגיע לסייעת המתחם ובהיותו למרחק של עשרה מטרים מהמתחם, ירה המשיב כשלוש-עשרה יריות מהאקדח לעבר המתחם וכך פגע בגב אינטיסאר אלעיסאוי ע"ה וגרם למוותה באדיות, וכן פגע בעובר אורח, מר רביע אלוחידי, שנפגע בירכו באופן שהצריך טיפול רפואי;

ד. לאחר הירי חזר המשיב לביתו, עזב ב מהירות את הבית ברכב בו נהג אביו, עבר בדירתה של בת-זוגו גב' ראש גלפנד, ואז נמלט ונעלם עד לכידתו ומעצרו ביום 19.06.04;

3. ההגנה אינה חולקת על התרחשות הירוי ועל תוצאותיו, אך טעונה שלמשיב אין כל קשר לכך: לשיטתה, אין כל ראייה ישירה ואינה המצביעת על המשיב כמו שיבתה. אמרותיה של ראש אין ראיות לאמון, וכך גם אלו של האח מוכתאר.

מסכת ראיות התביעה - כללי:

1. האישום נסמרק על ראיות ישירות של הודהה (חלוקת) מפני המשיב באמורתו לבת-זוגו ולאחיו סמוך לאחר אירוע הירוי, ועל ראיות התומכות בדבריה של בת-זוגו, ובהן הממצאות שרידי ירי על אופניים שהיו בשימושו של המשיב בשעה הרלוונטית, הממצאות שרידי ירי ברכב בו מילט אותו אביו מבית המשפחה הסמוך למקום האירוע, מידע שהופק מצלמות אבטחה, תוצרים של האזנות סתר ומחקרי תקשורת, ועוד. המשיב מצדו מסר גרסה דלה וקלושה וסרב להסביר לשאלות חוקרים.

2. משפחת המנוחה לא שתפה פעולה עם המשטרה, והדברים הגיעו כדי חקירה באזהרה של הקורבן המיועד ובנה של המנוחה, כאמור. בחומר קיימות אינדייקציות ל"חקירה פרטית" ביוזמת המשפחה וראו למשל הודיעות שהוחלפו בין תאמר לבין אחרים [מסמכים 26, 21].

אמורותיה של גב' ראש גלפנד, בת-זוגו של המשיב:

1. **06.06.19証言の被りと妻の死による問題、ガブリエラ・ガルフンドの尋問とその問題:** אמרה זו נמסרה לאחר מספר תשאלים וגבית הודיעות, שבהם למעשה שתקה העדה וסירבה למסור פרטיים.

המשיב יצא מהבית בבוקר וחזר אחר הצהרים, אז סיפר לעדה שהוא התקוטט עם אדם, ששמו "תאמר" ועמו הסתכסר בכלל, שהכה אותו ברגלו באמצעות "מקל ברזל", מוט או לום. המשיב הולך לבקר את הוריו וחזר הערב. העדה שאלת אותו אם הוא יודע מה קרה ברמלה והראתה לו בטלפון הניד שלה את הדיווח על האירוע. המשיב אמר "אייה בלגן" ונשאר עם העדה בבית עד לmachret בוקר, אז יצא את הבית ולא שב עד يوم שני לאחר שבוע. העדה יודעת שתאמר נפגע ברגלו ו"די בטוחה" שהמשיב לא רצח את המנוחה וש"זה קרה בנסיבות". המשיב "נתן לו ברגליים" [ע' 10]. העדה טוענת שהמשיב אמר לה שאחרי הקטטה הוא הלך למתחם בו גרה משפחתו של תאמר, תאמיר "התחל עם יריות", "זהה היה בנסיבות, שהוא נפל ושהוא [המשיב] ירה באוויר... הוא אמר שהוא לא היה שם [כשהיה את היריות כשהיא נפטרה]" [ע' 12]. המשיב אינו קשור למות המנוחה [ע' 41-40 ועוד].

2. **06.06.19 הפגשת המשיב והעדת:** העדה בכיתה, אמרה למשיב שהוא מצטערת וביקשה את סילוחתו [מצר][129].

3. **08.07.19 תשאל מוקלט ומתומלט:** את אמרתה זו מסירה העדה לאחר שכבר שוחררה ממעצר, ואין כל סימן מחשיך להכח, הפקדה או השפעה בלתי-הוגנת של החוקרים על העדה.

בבוקרו של יום סיפר המשיב לעדה שהוא רב עם אדם בשם "תאמר", שתקף אותו "עם מקל ברזל", על-רקע סכוסר שהחל כשהיו שניהם בבית סוהר [ע' 13, 19]. מכאן הסיקת העדה, כי אותו תאמר הוא הנפגע [ע' 20-21].

המשיב חזר הביתה לקראת חצות, העודה שאלת אם ראה מה שקרה ברמלה ואף הראתה לו דיווח תקשורתי בטלפון שלה [איירע היי הנדון פורסם בכלי התקשורות - ע.ד.ג.]. המשיב "נלחץ" ומספר לעודה ש"הייהRib" ושהוא יראה ופגע ברגלו של הנפגע. תחילת מסרה העודה את דבריה באורך מוקוטע, כשהיא אינה מבחינה בין ידיעתה האישית מפי המשיב לבין "כל לוד כבר יודעים" ולבן סברותיה. כך, עד שלב קשת החוקר מוסרת העודה נסח ברורו - המשיב חזר הביתה במוצאי-שבת, ולאחר שעה ראה העודה לו את הדיווח תקשורתי על האירוע, אמר "נתתי לו ברגליים, לגבר" אך הבהיר לחלוטו את הפגיעה במנוחה. כאן כבר מבחינה העודה בין מה ששמעה מהמשיב לבין שמעות בעיר, ומסורת שהמשיב לא אמר לה את שם הנפגע, שנודע לה ממשעות [ע' 9]. המשיב הוסיף ומספר לעודה, ששאלה אם פגע גם במנוחה, שלאחר שפגע בנפגע והתרחק מהמקום, שמע יריות, הסתובב וראה אישת שרוועה על הנפגע שכוב על הקרכע ואז הסתלק מהמקום [ע' 10, 31 ועוד]. העודה הבינה שזו הייתה אמו של תאמר, המנוחה [ע' 11]. העודה הבירה והדגישה שהמשיב לא אמר שָׁבַה, אלא אמר "נתתי", ואולי בעצם גם מילה זו לא נאמרה על-ידי [ע' 11]. העודה אינה יודעת לומר מהican נודע לה שגם הנפגע נפל ארצה [ע' 15]. המשיב כיבת הטלפון הנייד שלו והשאר אותו בבית כשבץ [ע' 29-28].

райות עיקיפות ונסיבות התומכות בגרסתה המפליליה של ראש:

1. הودעתה של גב' מרינה גלפנד, אמה של ראש (19.06.06.):

העודה אינה יכולה להעיד ישירות על האירוע הנטען ואף לא על אמרות מפי המשיב, שכן כל ידיעותיה מקורן בבתה ראש ולא מccoli ראשון. חשיבות דבריה נועוצה בהבאתם של דברי ראש לאחר האירוע, שבhem קשרה את המשיב לאירוע ואף תיארה את הסתלקותו החפוזה והעלמותו לימים ארוכים. דברי ראש שנמסרו לעודה טרם שהחקרה הफכה לגלואה, ושמקבילים לאמורותיה המפלילות במשטרה, נמסרו באופןו ואונטי ולא חש לשפעה, לחץ או איום. בכך יש כדי לתמוך ממשמעות באוותן אמרות מפלילות שנמסרו למשטרה.

2. הקלטות ותמלילים של שיחות טלפון בין מרינה לראש:

די אם אפנה לתמלילה של שיחה 122 מיום 19.06.01, המורה על מודעותן של שתי המשוחחות למצב הדברים.

3. פצעת הנפגע ברגלו:

תעודות רפואיות מלמדות כי הנפגע - שנקלע שלא-בטובתו לeko האש, שלא כוונה אליו כלל - אכן נפצע מקליע שחרד לרגלו ויצא ממנו. המשפט שאמר המשיב לראש, "נתתי לו ברגל", מקבל כմובן ערך מפליל כבד-משמעות [מסמכים ששומנו יחד 49].

4. אמרתו של מוכתר, אחיו המשיב, ובה ראשית הודהה:

העד מספר שהמשיב הגיע לבית המשפחה לאחר האירוע כשהוא "לחוץ" וכשהעד שאל אותו מה קרה, ענה המשיב "אני נתתי לו נתתי לו" [תמליל חקירה מ.ט. 19/641, ע' 8]. אמנם, משקעים מרבים קיימים בין המשיב לבין העד, אך במסגרת הליך זה של בדיקת הראיות לכ准确性 ואין בעצם קיומו של המתה בין האחים - ואף באמונתו של העד כי היה זה המשיב שביצע את הירי - כדי לפגוע כבר עתה, תוך קביעת מהימנות, בערך האמרה.

.5. **נתוני תקשורת:**

א. מחקר תקשורת מלמד על הימצאותו של המשיב בסביבת ביתו, שהוא גם מקוםו של אירוע הירוי המוחס למשיב, ועל הגעתו לביתה של רاسل;

ב. עוד מלמד מחקר התקשורת על הפסקת השימוש בטלפון הנידי של המשיב סמור לאחר האירוע. ניתן להסיק שהמשיב בזיהור חדל מלהשתמש בטלפון שלו והחל להשתמש בטלפון של רاسل - רק כך ניתן להסביר את קיומן של מספר שיחות בין הטלפונים של רاسل ושל הילאל, קרובו של המשיב, כשהלמואה שניהם העידו כי לא שוחחו זה עם זו כלל;

.6. **מידע מצלמות האבטחה:**

א. דוח מטבח - אירועים עיקריים [מספר 95]: דוח זה, שעיקרו צלומים שהופקו מסרטוני אבטחה, מלמד על זמני הפעולה של האירועים ביום 25.05.19. אך שכן דוח זה יכול לעמוד לבדו כראייה, ניתן להבין ממנו את התכונתו של מהלך האירועים לגורסת התביעה ואף למצוא תימוכין לחלקוי-אירוע משמעותיים (כגון מילוטו של המשיב ברכבו של אביו, לאחר הירוי, לפי סעיפים 81-86 לדוח);

ב. בדיקתו של מכשיר DVR בו שומר המידע שנקלט בצילומי האבטחה בבית משפחתו של המשיב, העלתה כי המצלמות כבו ביום האירוע בשעה 21:32 וחזרו לפעול בשעה 21:37 [דוח 108]. מדובר כמובן במעשה מודע ומכoon, מתימה ומחשיד. חקירותם של בני המשפחה העלו כי איש مديرיו הבית האחרים לא עשה זאת, ומכאן עולה חשד חרום, לפיו ניסה המשיב-עצמו להעלים חלק מפעולותיו, מעשה המעיד על תודעת-אשם;

.7. **שרידי ירי על אופניים בהם השתמש המשיב:**

א. מסרטוני אבטחה עולה שהמשיב יצא את ביתו בשעה 21:30 כשהוא רכב על אופניים [סעיף 61 לדוח המתכלל]. אחמד, אחיו המשיב, מסר שהוא נתן למשיב את האופניים [הודיעתו ביום 19.06.19, ע' 12];

ב. חוות דעת מז"פ מלמדת כי נמצא שרידי ירי על גוף האופניים, על תיק שצמוד לאופניים ועל מטילת שהיתה בתיק [מספר 92];

.8. **שרידי ירי ברכבו של אבי המשיב, ששימש למילוט המשיב:**

א. מסרטוני אבטחה עולה שהמשיב הורחק בבהילות מבית המשפחה ברכבו של אביו, לאחר אירוע הירוי [סעיפים 81-86 לדוח המתכלל];

ב. חוות דעת מז"פ מלמדת כי נמצא שרידי ירי במושבים הקדמיים והאחורית של הרכב [מספר 92];

. 9. **شتיקת הנאשם בחקירה:**

ה הנאשם מסר גרסה קצרה, עמוונה וחסירה, לפיה אינו מעורב כלל באירוע ואחיו מוכתאר מעיליל עליו עלילות כדי לנשלו מדירתו שבמתחם מגורי המשפחה. בمعנה לשאלות טען הנאשם כי שהה בביתו בזמן התרחשות הירוי וכי אינו מסוכסך עם איש. פרט לכך סרב הנאשם לענות לשאלות ולהתייחס לטענות וראיות שהוצעו לו. התנהגות זו נזקפת לחובתו של הנאשם ובכוחה לחזק את ראיות התביעה, לפי הلقאה ותיקה ומבוססת.

דין ומסקנות ראייתיות:

- 1.aben הרואה במבנה הריאות היא גרסתה של ראש, בה מובהת הוודאות של הנאשם ביצוע הירוי ובפגיעה בנפגע, שזוה בטעות כתмар. בפי ההגנה טענות רבות נגד אמינותה של ראש, שלוקה בנפשה ולטענת ההגנה נפלה קורבן להחצים, הפחדות ואיומים מצד חוקרייה, עד שמסרה גרסה שליקטה ממשמעות וידיעות באינטרנט כדי לרצות את החוקרים.
2. אכן, לאחר חקירות קודמות שבהן לא מסרה העדה מידע מפליל, שניתנה טענה והחללה למסור את גרסתה ביום 19.06.2019 וביום 19.07.2019; אולם לא ניתן למצוא בדבריה כל ذכר להשפעתם של לחץ חיצוני או איום, ולמעשה הבהיר - הודיעתה מיום 19.07.2019 נמסרה לאחר שכבר שוחררה ממעצר. גם תוכן אמרתה אינו מתישב עם ניסיון 'لتפזר' גרסה שתספק את חוקרייה.
3. עם זאת ועל-פני הדברים, נראה כי גרסתה של ראש טעונה תמיכות של- ממש, ואלו מציאות בשפע בתיק זה, כמפורט לעיל.
4. ראש שבה והדגישה כי הנאשם אמר שפגע ברגלו של הנפגע (במילים אלה או אחרות) אך הבהיר שפגע במנוחה, וטען שהוא מיריע מהחלה רק לאחר שהוא-עצמו פנה כבר להסתלק מהמקום. גם ההגנה טענה לקיים של ממצאים בזירה, המלמדים על ירי ממקור אחר, שאינו הנאשם.
5. מצאתי כי במסגרת הליך זה בו נבחן קיומן של ראיות לכואורה, אין כל עילה לפפק במהימנותה של ראש ובamination גרסתה, הנתמכת כאמור בראיות מקורות שונים. לא הגיע השעה להעמיק חקוק במהימנותה של ראש, שלא קיומן של ראיות לכואורה, לצורך מעצר עד תום ההליכים, נקבע לפי המבחן של "אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם היא בהן כדי לחיב את המסקנה שהעוור ביצע את המעשה המוחש לו?" (בש"פ 215/19 **סלאימה נ' מ.י.** (2019); בש"פ 8087/95 **زادה נ' מ.י.**, פ"ד (2) 133, 163-167 (1996)). ובמילים אחרות - שופט המעצרים אינו אומר להכריע בשאלת מהימנותם של עדים, דבר הנעשה בהליך העיקרי, כאשר עליו לבחון את חומר החוקה "על פניו", ולהתרשם מהפוטנציאל הראייתי הטמון בחומר חקירה זה (בש"פ 5899/12 **כנעאני נ' מ.י.** (2012)). זאת בכלל, בכפוף לכך שלא נתגלו פרוכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על חולשה של ממש בתשתית הראייתית לכואורה (בש"פ 2751/18 **אבו עסא נ' מ.י.** (2018)).
6. עוד הligנה ההגנה על מחדל חוקריתי: שוטר שמע מבן-משפחה כי הנפגע נורה עקב טעות בזיהוי על-ידי מי ממשפחה אליעסובי [מספר 78]. מדוע אפוא לא נחקר קו זה? עיון בחומר העלה כי בבדיקה המשטרתית הייתה מקופה, הדבר נחקר ללא הועיל, ולשmuעה זו לא נמצא כל תימוכין. עוד מצאתי, שגם אם מדובר במחדל, אין בכוחו לפגום ב"יש" הראייתן.

. 7. במידת הביטחון הנדרש ניתן לקבוע כי הנאשם המשיב הגיע סמוך למתחם המגורים של משפחת בעל-דבבו, ומරחק שאינו אפשרי דיווק,ירה לפחות עשרה קילומטרים לעבר המתחם, וכך פצע את הנפגע, עובר אורה تماما.

. 8. שונה עניינו של מות המנוחה: הנאשם המשיב שלל פגעה במנוחה באותו אמרות עליה נסמכת התרבות, וטענת ההגנה בדבר מקור נוסף ליר איננה כה רחוקה מהדעת, משהפכה לתופעה חוזרת. לפיכך, אני מוצא שעוצמתה של מסכת הריאות הלכאיות לעניין זה חלה במידה-מה, על-אף מסקנות מז"פ [מספר 59].

עלות המעצר:

1. חולשתן של הריאות הקשורות את הנאשם למות המנוחה איננה משמעותית לקביעת מסוכנותו של העורר: נסיבות המעשה, בעיקר ירי מתוכנן וחסר-אבחנה, מלמדות על מסוכנות ניכרת.
2. על-כך יש להוסיף את עברו הפלילי של הנאשם, כולל שוד מזון בחבורה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית ועבירות רכוש.
3. בא תסוקיר שירות המבחן מיום 19.11.20 ובו חזה קשה של סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות מצד הנאשם שנוטה לאימפרליות ולתקפנות ומתתקשה להציב לעצמו גבולות. הנאשם אינו נרתע מסנקציות משפטית, אינו מוצא צורך בהتابוננות ביקורתית על מעשי, וכבר הפנים דפוסים עבריניים ושולל נזקקות טיפולית.
4. הננתונים המשולבים - נסיבות המעשה, עבר פלילי מכוביד ואבחון שירות המבחן - מלמדים שרמת המסוכנות הנודעת מהמ回事 היא גבוהה.
5. לנטיותיו המדאיות של הנאשם מצטרפת עובדת הימלטותו עד שנלכד ונעצר: אלו מלמדות על בסיס ממש לחשד שהחרומו יביא להתחמקות מאימת הדין.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תש"פ, 24 נובמבר 2019, במעמד
הצדדים.